

AMA BIRJIÑA ARANZAZUKOAREN LAGUNTASUNA

(NERE ADISKIDE ON MANUEL ANTONIO ANTIA,
URNIETAKO ERRETORE JAUN BEGIRAUNGARRIARI)

Gerrara zoaz seme maite ta,
Ez aztu ama tristiaz,
Eraman zazu nere biotza,
Bat egiñikan zuriaz;
Badakit nola burrukarako
Zoazan biotz aundiaz,
Eskuda zazu jayoterra,
Ill arteraño burniaz.

Zoazkit ondo, gerrara bañan,
Gero poz eman ¿nork niri?
Ill ote zera esnatuko naiz
Sustoz goizetan beti ni;
Tori semecho, muñ eiñda jantzi,
Eskapularioch'ori,
Goiz eta arrats errezatzeko
Ave Maria berorri.

Aranzazuko Birjiña Amaren,
Irudi ori kolkuan,
Nik ere dakart, eta zaitu nau
Beti premia orduan;

Zu ere berdiñ gorde zaitzala
 Batalletako kanpuan,
 Balen chistua baño besterik
 Entzuten ez dan lekuan.

. . . . .

—Banator ama, banator ama,
 Gudatik sano echera,
 Pozaren pozaz, laztandu eta
 Zerori besarkatzera;
 Peleatu det garaitu arte,
 Soldadu onak bezela,
 Amar medalla dauzkan kapote
 Zar oni galde bestela.

Eskapulari'onechek, ama,
 Bizirik nauka munduan,
 Beronegatik, echera nator,
 Ikusten nazun moduan;
 Bala batek beñ joagatikan,
 Rete betean pechuan,
 Irristatu zan, zergatik balen
 Kontra Mariak alduan.

Irudi onek ein zidalako
 Mirari pare gabia,
 Beroni utsik zor diogu gaur,
 Degun atsegiñ aundia;
 Orduan amak, beso biakiñ
 Baturik bere semia,
 Ots egin zuen «bizi dedilla
 Aranzazuko Maria».

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion, 1893-ko urtean.

